محیط زیست

حفظ محیط زیست با انرژی‌های تجدیدپذیر

امروزه استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر مانند باد یکی از گزینه‌های اصلی تولید انرژی در دنیا است. از این رو کشورها برنامه‌های بلند مدتی در این زمینه تدارک دیده‌اند. ایران نیز بر اساس برنامه ششم توسعه باید سالانه یکهزار مگاوات انرژی بادی تولید کند.

امروزه دنیا به سمت استفاده از انرژی های تجدید پذیر سوق یافته، در این میان باد یکی از این گزینه هاست که می تواند به عنوان منبع انرژی پاک سهم زیادی در تولید انرژی و کاهش استفاده از منابع فسیلی داشته باشد. همچنین آلودگی و گاز گلخانه‌ای کمتری تولید می کند بر این اساس دنیا برای این مساله برنامه ریزی کرده و هر کشوری سهم خود از این بخش را مشخص کرده است. در پایان سال ۲۰۱۰، میزان ظرفیت نامی تولید برق بادی در سراسر جهان برابر ۱۹۷ گیگاوات بود. امروزه ظرفیت انرژی منصوبه بادی در جهان ۴۸۷ هزار مگاوات است در این درحالی است که ظرفیت منصوبه نیروگاهی کشور ۷۵ هزار مگاوات است که از این میزان تنها حدود ۱۴۰ مگاوات شامل انرژی بادی بوده و سهم انرژی خورشیدی نیز کمتر و نزدیک به صفر است. در این میان دانمارک رکورد جهانی تولید انرژی بادی در سال ۲۰۱۹ بوده است به طوری توانسته ۴۷ درصد از نیازهای برقی را از انرژی باد تامین کند. از این ۴۷ درصد برق تولیدی از انرژی باد ۲۶ درصد از انرژی در ساحل و ۱۸ درصد هم از دیگر منابع تامین شده است. این کشور تقریبا ۶ میلیون نفری که بیشتر آن باب احاطه شده، شرایط مطلوب و پتانسیل قابل تجدیدپذیر بالا در این زمینه را دارد در این میان آلمان نیز کشوری پیشتاز در این زمینه است. این شرایط برای کشوری مانند ایران نیز فراهم است چون هم از شمال و هم از جنوب، در آب احاطه شده و علاوه بر آن دشت هایی دارد که سالانه مدام در آنها باد وزان است، مثلا بادهای ۱۲۰ روزه در سیستان و بلوچستان همیشه در حال وزیدن است. بادهای گرم کهنوج، باد منجیل، باد رز یا شره در استان قزوین، باد نشی (نعشی) در استان هرمزگان و تش باد در استان هرمزگان برخی بادهایی هستند که همواره در نقاط مختلف کشور می وزند. ایران هم طبق سند توسعه ملی برای انرژی های تجدید پذیر برنامه ریزی کرده و بر روی انرژی باد متمرکز شده. البته از لحاظ تجاری ایران یکی از کشورهای پیشگام در بهره گیری از انرژی بادی در آسیاب‌های بادی است، اما نخستین کاربرد مدرن و صنعتی از نیروی بادی در ایران سال ۱۹۵۵ بود. در این سال دو توربین بادی مدرن به ظرفیت ۵۰۰ کیلووات خریداری و در استان گیلان نصب شد پس از آن دولت ایران تصمیم گرفت تا انرژی بادی را در کشور توسعه دهد. اکنون ظرفیت نیروگاه‌های بادی ایران ۳۰۲ مگاوات است این در حالیست که پتانسیل اقتصادی احداث این نوع نیروگاه‌ها بیش از هفت هزار مگاوات است که بطور قطع استفاده از این ظرفیت می تواند در مدیریت اوج بار برق در کشور بسیار موثر و مفید باشد. نخستین سند مربوط به توسعه انرژی های پاک توسط سازمان انرژی های نو ایران و با کمک بانک جهانی تهیه شده. علاوه بر این سند، وزارت نیرو در چارچوب سند چشم انداز بیست ساله کشور، سیاست ها و اهدافی را در برنامه پنج ساله چهارم توسعه کشور (۱۳۸۸ - ۱۳۸۴) در زمینه انرژی های نو تدوین کرده بود. در واقع برپایه سند چشم‌انداز بیست ساله جمهوری اسلامی ایران تا پایان سال ۲۰۲۵ ایران باید سالانه ۹۰ مگاوات مزرعه بادی تاسیس کند.

بر اساس برنامه ششم توسعه باید سالانه ۱۰۰۰ مگاوات و هر ماه یک نیروگاه ۷۵ مگاوانی بادی در کشور نصب و راه اندازی شود تا از توسعه عقب نمانیم. سهم انرژی بادی در جهان روبه افزایش است بنابراین باید با شتاب بیشتر و برنامه ریزی گسترده تری پیش رویم. ایران به رغم داشتن ظرفیت‌های قابل توجه بویژه در حوزه انرژی بادی و خورشیدی، متاسفانه میزان استفاده از آن‌ها نسبت به سایر کشورها رضایت‌بخش نیست و بسیار کم است. کشورهای حاشیه خلیج فارس هم اقدامات بسیار گسترده‌ای را در این زمینه آغاز کرده‌اند: دبی، ابوظبی و عربستان سعودی در حال راه‌اندازی شهرهایی هستند که تمام انرژی مصرفی آن‌ها از طریق انرژی تجدیدپذیر تامین می‌شود. یا در کشور اتیوپی ۲۳۰ مگاوات نیروگاه بادی نصب شده در حالی که میزان منصوبه کشور ما نصف این میزان است. بدون شک برای توسعه و ارتقای ظرفیت تولید برق بادی در ایران به سیاست‌های جذاب و محرک نیاز است از این رو سازمان انرژی های نو ایران (سانا) به عنوان عامل دولتی قانونی را که خرید تضمینی انرژی‌های نو نامیده می‌شود به اجرا درآورد. براساس این قانون سانا برق تولید شده از منابع انرژی‌های تجدیدپذیر شامل برق بادی را خریداری می‌کند اما این سازمان در تلاش است تا این قانون را تغییر داده و قیمت‌ها را برای شرایط جدید افزایش دهد. اما با وجود این همچنان شاهد عقب افتادگی کشور در زمینه تولید انرژی های تجدید پذیر هستیم به طوری که بر اساس برنامه ششم توسعه باید پنج هزار مگاوات نیروگاه بادی در کشور ایجاد شود که این کار باید در برنامه پنجم هم انجام می شد که هنوز اقدامی نشده است. بر این اساس باید به طور متوسط هر ماه یک نیروگاه بادی به ظرفیت ۷۵ مگاوات راه اندازی کنیم در حالی که از این برنامه بسیار عقب هستیم.

این عقب ماندگی در حالیست که ایران از لحاظ محیط زیست و مولفه های زیستی شرایط خوبی ندارد و بسیار شکننده است. انتشار گازهای گلخانه ای و آلودگی هوا به علت انتشار از سوخت های فسیلی نه تنها عرصه را بر محیط زیست کشور تنگ کرده بلکه گریبانگیر سلامت بشر نیز شده. انرژی باد به عنوان یک منبع انرژی پاک یکی از اقتصادی ترین روش های تولید برق است که آلودگی در محیط زیست ایجاد نکرده و همچنین پایان ناپذیر است. بر اساس بررسی های انجام شده تولید هر کیلووات ساعت انرژی الکتریکی از باد در مقایسه با نیروگاه های سوخت فسیلی می تواند از انتشار حدود یک کیلوگرم COT جلوگیری کند. از طرف دیگر زمانی که برق تولیدی از انرژی بادی تزریق می شود به همان نسبت تولید برق از سایر نیروگاه ها که سوخت های فسیلی مصرف می کنند کاهش می یابد که به همان نسبت از انتشار آلاینده های محیط زیست کاسته می شود.

البته ایران چندین نیروگاه بادی دارد از جمله نیروگاه بادی منجیل که در شهر منجیل استان گیلان واقع شده، این نیروگاه انرژی جنبشی باد را به انرژی الکتریکی تبدیل می کند اولین دهه هفتاد با تصمیم دولت اقدام به خرید و نصب نیروگاه بادی از کشور دانمارک گرفته شد در سایت رودبار ۸۷ درصد روزهای سال، باد وجود دارد که در کل ۴.۴ میلیون کیلو وات ساعت برای یک توربین می‌توان بدست آورد. این نیروگاه دارای ۱۷۱ توربین است.

همچنین مزرعه بادی کهک در سال ۱۳۹۲ در پنج کیلومتری شهر تاکستان در استان قزوین راه‌اندازی شد این مزرعه در مرحله اول با ظرفیت ۲۵ مگاوات به بهره‌برداری رسید.

نیروگاه بادی بینالود در استان خراسان رضوی در نزدیکی شهر نیشابور نیز یکی دیگر از نیروگاه های بادی است که در سال ۱۳۸۱ تاسیس شد. این نیروگاه با ظرفیت تولید ۲۸.۲ مگاوات با ۴۳ توربین ۶۶۰ کیلووانی راه اندازی شد. البته امکان افزایش ظرفیت در آن پیش بینی شده است و نیروگاه بادی عین بن علی با عینالی در سال ۱۳۸۸ در ارتفاعات عین بن علی شهر تبریز تأسیس شد که یکی از نیروگاه‌های ایران با ظرفیت تولید ۶۶۰ کیلووات است.

البته این نیروگاه ها برخی نیروگاه های بادی کشور هستند اما با وجود این تعداد نیروگاه هنوز به برنامه هدف در سند توسعه ملی در زمینه تولید انرژی باد دست نیافته. اینهم این در حالیست که دنیا به این سمت خیز برداشته و ایران با وجود داشتن ظرفیت های بی نظیر باید گام های بلند تر و سریع تری در این زمینه بردارد تا هم به اقتصاد سلامت و محیط زیست شکننده کشور کمک کند.

جواد چیردار، رئیس شورای شهر کرج در آیین تحلیف مطرح کرد:

مردم خواستار تحول در اقدامات

رئیس شورای اسلامی شهر کرج گفت: برنامه‌های شورای شهر کرج باید در راستای آبادانی و خدمت به مردم این شهر باشد.

به گزارش پیام آشنا، جواد چیردار در مراسم تحلیف اعضای ششمین دوره شورای اسلامی شهر کرج گفت: به فضل خدا و دعای خیر شهدا و محبت مردم فهیم انقلابی در خدمت شورای ششم و در محضر فرماندار کرج و معاونین حضور به هم رسانیم و مسئولیت سنگین خود را آغاز کنیم.

وی با قدردانی از فرماندار کرج تصریح کرد: در این برهه از نظام جمهوری اسلامی انتخابات در حوزه ریاست جمهوری و شوراهای شهر و روستا در کرج به بهترین شکل فراهم شد.

رئیس شورای اسلامی شهر کرج بیان کرد: خدا را شاکریم همزمان با شروع دولت انقلابی و مردمی، مراسم تحلیف شورای انقلابی ششم شهر کرج انجام شد.

وی تصریح کرد: امیدواریم در راستای توانمندی مردم شهر کرج گام برداریم و اهداف و برنامه‌هایی که اعضای شورای شهر کرج به مردم قول دادند، توجه داشته باشیم.

چیردار خاطرنشان کرد: برنامه‌های شورای شهر کرج باید در راستای آبادانی و خدمت به مردم این شهر باشد.

وی گفت: از اصحاب رسانه که با خبر و تحلیل فضای انتخابات را با بصیرت پرشور کردند و در راستای منویات مقام معظم رهبری و ولایتمداری حرکت کردند، قدردانی می‌کنم.

رئیس شورای اسلامی شهر کرج اظهار کرد: امیدوارم خداوند به برکت دعای شهدا به ما توفیق دهد، این دوره از شوراها آنچه بر اساس قانون، مقررات و تعهد به مردم ادای دین کنیم. وی با بیان اینکه برای شفافیت، فسادستیزی و تحول‌گرایی آمده‌ایم، تصریح کرد: نیامده‌ایم که باری بر دوش مردم بگذاریم، آمده‌ایم که مسیر خدمتگزاری و محرومیت‌زدایی را تسهیل کنیم.

چیردار بیان کرد: انتظار داریم که فعالیت‌های شهرداری حتی برای یک ساعت تأخیر نداشته باشد. شعارها و وعده‌هایی به مردم داده شده که چشم‌انتظار تحقق آن هستند.

وی تصریح کرد: از همه اعضای ادوار گذشته شورای اسلامی شهر، شهرداران کرج و افرادی که قبلا در همین مسئولیت‌ها بوده‌اند اما امروز در جمع ما نیستند، قدردانی می‌کنم، بنای تخریب عملکردها را ندارم اما نتیجه انتخابات نشان‌دهنده آن است که مردم خواستار تحول در رویکردها و اقدامات و شاخص‌های فعالیت و اولویت‌ها هستند و اینجا هستیم تا شنونده صدای رسای همه ساکنان شهر کرج باشیم و در مسیر مطالبات آنها فعالیت کنیم.

رئیس شورای اسلامی شهر کرج خاطرنشان کرد: اگر می‌خواهیم رویه فسادستیزی داشته باشیم باید نظارتی شفاف و انقلابی بکنیم و در این راستا اهتمام ویژه‌ای داشته باشیم، چراکه خواست مردم از ما همین امر است تا بتوانیم مشکلات آنها را با یک رویه صحیح حل کنیم.

وی با بیان اینکه انتظار و نگاه مردم به دوره ششم شورای اسلامی شهر کرج متفاوت است، گفت: از اعضا و بدنه شهرداری و کارکنان مدیریت شهری می‌خواهیم در همین مسیر گام بردارند.

چیردار متذکر شد: امیدواریم رویکردهای خوب تداوم داشته باشد و آن کارهایی که در آنها مصالح و منافع شهر و شهروندان در نظر گرفته نشده، متوقف شوند، رئیس شورای اسلامی شهر کرج تأکید کرد که با کسی کینه‌ورزی شخصی نداریم اما در عین حال با احدی عهد اخوت هم نبسته‌ایم و مبنای ما قانون، انقلابی‌گری، فسادستیزی، عمل‌گرایی و مردم‌داری است.

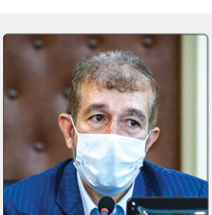

مصطفی سعیدی، سرپرست شهرداری کرج:

مبارزه با فساد اولویت است

همچنین اعضای شورای شهر کرج در اولین جلسه رسمی خود، مصطفی سعیدی سیرابی را به عنوان سرپرست شهرداری کرج انتخاب کردند. سعیدی سیرابی با ۱۲ رأی از ۱۳ رأی شورای شهر، سرپرست شهرداری کرج و جایگزین علی کمالی زاده شد.

وی در نخستین جلسه رسمی شورای ششم، اظهار کرد: افتخار دارم که منتخب شورای جوان و انقلابی هستم.

سعیدی سیرابی ادامه داد: تا زمان انتخاب شهردار با هماهنگی و همکاری کامل با شورا، به انجام فعالیت‌های تعیین شده خواهم پرداخت.

سرپرست شهرداری کرج گفت: یکی از اولویت‌های اساسی ما در این دوران، مبارزه با فساد در راستای اجرای حوادث مردم و اعتماد آنها به شورای ششم خواهد بود.

عکس‌مهر

سنجری خبر داد:

رفع نواقص معابر شهر جدید هشتگرد با صرف ۱۳ میلیارد تومان

رئیس خدمات شهری شرکت عمران شهر جدید هشتگرد اعلام کرد که رفع نواقص معابر شهر جدید هشتگرد با صرف ۱۳ میلیارد تومان انجام شد.

به گزارش پیام آشنا، شهروز سنجری با اشاره به رضایتمندی شهروندان شهر جدید هشتگرد از اجرای طرح های عمرانی گفت: حدود پنج هزار متر مربع از سطح معابر این شهر در ماه های اخیر کله گیری آسفالت شده است.

وی ادامه داد: در حوزه زیباسازی و پاکسازی سطح شهر اقدامات گسترده ای انجام شد و تکمیل پیاده راه ها و اجرای بیش از ۱۲ هزار مترمربع کفپوش در سطح بلوارها و معابر شهری و رنگ آمیزی جداول سطح شهر با اعتباری بالغ بر یک میلیارد تومان به میزان ۲۵ هزار مترمربع از جمله اقدامات حوزه این اقدامات می باشد.

وی در خصوص مدیریت بحران و مشکل جمع شدگی آب در معابر گفت: در حوزه مدیریت بحران شرکت عمران شهر جدید هشتگرد مطالعاتی را در چهار حوزه زلزله، رانش، فرونشست و سیلاب و همچنین حل مشکلات آب‌های سطحی، از طریق مشاور مرکز تحقیقات راه و مسکن و شهرسازی در دستور کار قرار داده است.

رئیس خدمات شهری شرکت عمران شهر جدید هشتگرد افزود: در همین راستا پاکسازی و لایروبی کانال‌های آب و احداث و تکمیل کانال‌های عرضی نیز از جمله اقدامات حوزه مدیریت بحران شرکت عمران شهر جدید هشتگرد داشت.

سنجری گفت: برای پوایی و نشاط در مناطق مسکن مهر شرکت عمران شهر جدید هشتگرد با بکار گیری دو پیمانکار و با اعتباری بالغ بر سه میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان نسبت به خرید ۲۰ مجموعه بازی کودکان و ۲۰ ست ورزشی و همچنین احداث زمین بازی کودکان و ست ورزشی اقدام شده که در زمان حاضر عملیات اجرایی ۱۰ مجموعه در پروژه‌های مسکن مهر در حال اتمام هست.

کوچ مستاجران به حاشیه شهرها

به دلیل افزایش نرخ‌های اجاره در تهران، مقصد جدید مستاجران شرق تهران شهرهای پردیس، روهین و بهمین شده و کرج و گرمدره هدف سکونت اجارنشین‌ها در غرب تهران است؛ در عین حال واسطه‌های ملکی از رشد نسبی اجاره‌بها نسبت به اوایل تابستان خبر می‌دهند

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، رصد بازار اجاره از رشد قیمتها نسبت به اوایل تابستان و ایجاد رکود در این بازار حکایت دارد. مشاوران املاک می گویند که افزایش قیمت کالاها باعث شده تا صاحبخانه‌ها اجاره را مجددا افزایش دهند از سوی دیگر مستاجران توانی برای پرداخت مبالغ مورد نظر مالکان ندارند. در این شرایط اغلب مستاجران قرارداد خود را عمدتا بالاتر از نرخ افزایش ۲۵ درصد مصوب ستاد ملی کرونا تمدید می‌کنند. در عین حال جابه‌جایی از شمال به جنوب و از جنوب به حاشیه تهران نسبت به دو سال قبل افزایش پیدا کرده است. گشتی در آگهی‌های اجاره نشان می‌دهد عمده فایلهای عرضه شده در شمال تهران قرار دارد.

واسطه‌های ملکی از رشد بین ۵۰ تا ۱۰۰ درصد نرخها و کوچ اجارنشین‌ها در شرق تهران به شهرهایی مثل پردیس، روهین، بهمین و دماوند خبر می‌دهند. در غرب تهران نیز مستاجران از محله‌هایی مثل پونک، جنت آباد، آریاشهر، شهران و شهرزیبا به مقاصدی همچون منطقه ۲۱، ورآورد، گرمدره و کرج نقل مکان می‌کنند.

در منطقه ۵ واقع در غرب تهران به عنوان اولین منطقه پرتقاضا برای خرید و اجاره در پایتخت متوسط نرخ رهن کامل ۵ تا ۵.۵ میلیون تومان است و در واحدهای نوساز به ۷ تا ۸ میلیون تومان نیز می‌رسد. این در حالی است که سال گذشته نرخ رهن کامل در غرب تهران بین ۲.۵ تا ۳.۵ میلیون تومان بود. در منطقه ۴ واقع در شرق تهران که منطقه‌ای پرتقاضا برای خرید و اجاره محسوب می‌شود نرخ‌های اجاره به طور معمول ۴ تا ۴.۵ میلیون تومان است. اما فعالان بازار مسکن از اتفاقی جدید ناشی از رشد قیمت مصالح ساختمانی خبر می‌دهند. مشاوران املاک می‌گویند در هفته‌های اخیر برخی مالکان که موفق به فروش واحدهای خود نشده‌اند قیمت پیشنهادی اجاره واحدهای نوساز را افزایش داده‌اند و قیمت رهن کامل این آپارتمان‌های کلیدنخورده به تا ۷ میلیون تومان رسیده است.

کم‌توجهی به نرخهای مصوب ستاد ملی کرونا نیز کماکان در بازار اجاره محسوس است. دولت اعلام کرده اجاره‌بهای سالیانه نباید بیش از ۲۵ درصد در تهران افزایش پیدا کند اما کمتر صاحب‌خانه‌ای خود را پایبند به این مصوبه می‌داند. مشاوران املاک می‌گویند که با توجه به شروط سه‌گانه برای تخلیه شامل فروش، تخریب، جهت ساخت و ساز و سکونت پسر تازه مزدوج شده مالک، راه برای دور زدن قانون توسط صاحبخانه‌ها فراهم است و مستاجران اغلب خود را وارد فرآیند شکایت به شورای حل اختلاف نمی‌کنند.

مصطفی قلی خسروی-رئیس اتحادیه مشاوران املاک ـ هر نوع دخالت دستوری در بازار مسکن را منجر به تنش در این بازار دانست و به ایسنا گفت نرخ‌گذاری در بازاری که کاملا در اختیار بخش خصوصی است عملا بدون نتیجه خواهد بود و تنها ایجاد دعاوی در دستگاه قضایی را افزایش می‌دهد.

وی افزود: در هفته‌های اخیر موارد بسیاری داشتیم که مستاجران می‌گویند قبل از مصوبه ستاد کرونا بر سر نرخ‌های کمتر از ۲۵ درصد با صاحبخانه توافق کرده بودیم اما حالا مالکان به مستاجران می‌گویند طبق قانون باید پول پیش و اجاره را ۲۵ درصد افزایش دهید. از طرف دیگر وقتی تورم ۴۴ درصد است و شما سقف افزایش اجارهبها را ۲۵ درصد تعیین می‌کنید تعادل را در اقتصاد به هم می‌زنید. این باعث می‌شود تا مالکان از اجاره دادن واحدها خودداری کنند که به کاهش خانه‌های اجاره‌ای، فشار تقاضا و افزایش نرخ‌ها در آینده منجر نمی‌شود.

خسروی، مهمترین عامل تعادل‌بخشی به بازار مسکن را افزایش ساخت‌وساز دانست و گفت وزارت راه و شهرسازی در دولت دوازدهم در خصوص تولید و عرضه مسکن کم‌کاری داشت و این اواخر استراتژی همسکن نخریده را دنبال کرد یعنی وقتی دیدند به دلیل عملکردشان قیمت مسکن چندبرابر شده به مردم گفتند خانه نخرید تا ارزان شود. اما نه تنها قیمت پایین نیامد بلکه با رشد ۹ برابری قیمتها نسبت به سال ۱۳۹۲ مواجه شدیم و حتی از اوایل سال ۱۳۹۸ که توصیه به نخریدن مسکن کردند متوسط قیمت هر متر خانه در تهران از حدود ۱۳ میلیون تومان به ۳۰ میلیون تومان رسید.

معمولا افزایش قیمت مسکن با فاصله زمانی بر روی بازار اجاره تاثیر می‌گذارد با اینکه از اواخر سال ۱۳۹۶ تا کنون قیمت مسکن در تهران حدود ۴۶۰ درصد افزایش پیدا کرده، آمارهای رسمی از رشد حدود ۱۰۰ درصدی اجاره‌بها حکایت دارد. البته نرخهای کف بازار با وبسایتهای اعلامی از سوی بانک مرکزی مقداری متفاوت است به طوری که گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد طی چهار سال اخیر با افزایش حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ درصدی قیمت در بازار اجاره شهر تهران مواجه شدایم.

مدیر عامل اتحادیه تاکسیرانی شهری کشوری خبر داد:

نوسازی ۲۵۰۰ دستگاه تاکسی فرسوده در سال جاری

مدیرعامل اتحادیه تاکسیرانی شهری کشوری گفت: از ابتدای سال جاری تا کنون ۲۵۰۰ خودرو تاکسی فرسوده نوسازی و تحویل متقاضیان شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از مهر، مرتضی ضامنی افزود: از ابتدای سال ۱۴۰۰ تا کنون ۳۸۰۰ راننده که متقاضی نوسازی خودروی خود بودند در طرح نوسازی ثبت نام کردند که از این تعداد ۲۵۰۰ متقاضی خودوهای خود را تحویل گرفتند و باقی آنها در فرآیند تحویل خودرو قرار دارند.

وی گفت: از ابتدای شروع نوسازی ناوگان تاکسیرانی (سال ۱۳۹۵) تا کنون ۷۸ هزار و ۴۵۵ دستگاه تاکسی فرسوده نوسازی شده است و طبق مصوبه هیات وزیران، تاکسی‌هایی که به سن ۱۰ سال رسیده باشند، مشمول فرسودگی می شوند، و اکنون ۱۹۲ هزار دستگاه تاکسی به سن فرسودگی رسیده اند که این عدد تا پایان سال ۱۴۰۰ به ۲۴۲ هزار دستگاه خواهد رسید.

ضامنی ادامه داد: از این تعداد تاکسی نو سازی شده در طرح نو سازی ناوگان تاکسیرانی ۱۱ هزار و ۱۲۰ دستگاه شامل نوسازی اسقاط بدون جایگزین بود.

مدیرعامل اتحادیه تاکسیرانی شهری کشوری افزود: فرآیند نوسازی ناوگان تاکسیرانی با تحویل خودرو با استاندارد یورو ۵ ادامه دارد و خودروهای تحویلی سمند و پژو ۴۰۵ است ویکی از دلایل کند شدن روند نوسازی ناوگان تاکسیرانی افزایش قیمت خودرو است زیرا رانندگان توان مالی برای تهیه خودرو با این قیمت را ندارند و نیاز است که از تسهیلات بانکی در زمینه استفاده کنند.

ضامنی ادامه داد: در زمینه تامین تسهیلات بانکی برای نوسازی ناوگان تاکسیرانی شهرهای برخی شهرها برای اعطای وام مورد نیاز به رانندگان تاکسی اعلام آمادگی کردند براین اساس با مشارکت شهرداری های برخی از کلان شهرداری این تسهیلات را اعطا می کنند.

وی تاکید کرد با توجه به مشکلات در روند نوسازی ناوگان تاکسیرانی و همچنین با توجه به حجم بالای فعالیت ناوگان تاکسیرانی، در مجموع در حوزه حمل و نقل عمومی در چنین اوضاعی نیاز به حمایت داریم، که فرآیند نوسازی ناوگان تاکسیرانی با توجه به حمایت ها در مبحث قانونی آلودگی هوا در دولت جدید تسریع شود.

یادداشت

شهری‌سازی فناوری

شهری‌سازی فناوری می‌تواند چه معنایی داشته باشد؟ شاخصهٔ حیاتی لازمهٔ هر دو [شهرسازی و فناوری] آن است که مخرج مشترکشان شهروندانی باشند که از حق به شهروندان، از جمله شهر دیجیتالی برخوردارند.

شهرها، در گذرزمان، به کارگری ساده فناوری‌ها را پیچیده کرده‌اند. برونداد ترکیب ملزومات مادی شهر با فرهنگ‌های گوناگون مردم قابل پیش‌بینی نیست و ازاین‌رو ممکن است بهترین طراحی‌های انجام‌شده را هم مختل و یا به‌کلی برهم بزند. این نکته در بسیاری از سطوح مطرح است از سامانه‌های پیشرفتهٔ حمل‌ونقل گرفته تا «سیستم‌های هوشمند[۱]» به‌کارفته در ساختمان‌ها. مثال‌هایی از این قبیل‌اند علاوه بر این شهر لنزی است که به ما اجازه می‌دهد تعاملات متنوع بین کاربران (اعم از سیستم‌ها، سازمان‌ها یا مردم) را در رابطه با طراحی و کاربست فناوری‌های رایج در شهرها به‌پهنه‌بیم. هستهٔ برسازندهٔ شهر را به‌عبارتی DNA آن) بیشتر به «فناوری منبع‌باز متن‌باز[۲]» که در دسترس عموم قرار دارد و توسط آن‌ها قابل‌ویرایش است[۳] وابسته است. رویکردی که این عامل را در نظر بگیرد، می‌تواند امکان تعامل بین کاربر و فناوری را فراتر از تعاملات پیش‌برنامه‌ریزی‌شدهٔ چنین سیستم‌هایی فراهم آورد. این همان چیزی است که می‌تواند درک ما از شهر به‌مثابهٔ آمیزه‌ای از گشودگی‌ها [یا ناتمام بودگی] و پیچیدگی‌ها را تقویت کند: همین ترکیب و آمیزه ویژه است که شهرها را قادر ساخته تا عمری بیش از شرکت‌ها، سلطنت‌ها، دولت-ملت‌ها و حتی شرکت «Cisco Systems» داشته باشند. در اینجا مفهوم «سخهٔ آزمایشی دائمی[۴]» نیز به ذهن خطور می‌کند[۴]. موارد مذکور هم‌گی واجد سیستم‌های نسبتاً بسته و قرارداده‌ای هستند که آن‌ها را صلب و مستعد منسوخ‌شدن ساخته است. پیامد روش رایج در به‌کارگیری چنین سیستم‌های هوشمند هر چه بیشتر کنترل مرکزی در شهرها این است که وقتی فناوری‌ها منسوخ شوند، خود آن شهرها نیز در معرض منسوخ‌شدن قرار می‌گیرند.

شهر اسب که فناوری‌ها را می‌آزماید: شهر درپچه‌ای برای فهم نوآوری‌های فناورانهٔ موفقیت‌آمیز برای سیستم‌های شهری و زندگی شهری می‌گشاید نقش آفرینانی که قدرت را در دست دارند می‌توانند شهرها را در تصور خود از نو بسازند اما درمقابل، شهرها پاسخ‌ناپذیر می‌دهند و به‌سادگی زیر بار نمی‌روند و ساکت نمی‌نشینند. این پاسخ شهری گاهی شاید دهه‌ها طول بکشد و گاهی هم فوراً رخ دهد. طرق مختلفی را می‌توانیم به خاطر بیاوریم که شهر به‌صورت [نمودی از] «شهرسازی منبع‌باز[۵]» واکنش نشان می‌دهد: شهر به‌عنوان بخشی متشکل از مداخلات بی‌شمار و تغییرات کوچکی پایین به بالایی که اتفاق می‌افتد. گونه‌های متفاوتی از این حالت وجود دارد: شهرسازی خودجوش[۶]، شهرسازی تاکتیکی[۷]، تاکتیک‌های چریکی[۸]، طب سوزنی[۹]، و الگوسازی شهری[۱۰]. هر چند هریک از این مداخلات چندوجهی کوچک به‌نهایی شاید نه‌ولی روی‌هم‌رفته معنای مضاعفی به مفهوم ناتمامی شهرها می‌بخشند و همین ناتمامی و گشودگی نیز عمر شهرها را چنان طولانی می‌سازد که از این نظر نهادهای واجد قدرت را پشت سر می‌نهند و کنار می‌زند.

آیا فراتر از انگارهٔ شهرسازی‌های منبع‌باز، می‌توان این سناریوی ناتمام بودن شهر را با بهره‌گیری از فناوری‌های منبع‌باز، در طیفی از بافت‌های مختلف شهری عملا تحکیم کرد؟ آیا ما می‌توانیم فناوری منبع‌باز را بنوعی شهری کنیم؟ منبع باز، به‌عنوان عملی فنی در خصوص خود فناوری به‌کارفته است، اما در ارتباط با مفهوم شهرها به کار گرفته نشده است. بااین‌حال، این مفهوم با ماهیت شهر و زندگی شهری شهروندانش هم‌خوانی دارد. پارک شهری فقط از اژدهای سخت مثل درخت و برکه تشکیل نشده بلکه کنش‌های نرم مردم نیز در آن دخیل است و به آن معنا می‌دهد.

زمانهٔ ما زمانی است که شهرها به فضایی مهم برای پیاده‌سازی فناوری‌های نوین در مقیاس بزرگ بدل شده‌اند. پیشرفت‌های اساسی در ساختمان‌سازی و سایر فناوری‌ها تأثیری شگرف بر فضای شهری گذاشته است. این را شاید بتوان به‌وضوح در رشد شدید تراکم و سیستم‌های شبکه‌ای مشاهده کرد که فناوری‌های نوین به ارمغان آورده‌اند. بسیاری از این فناوری‌ها لزوماً با لحاظ کردن فضای شهری توسعه نیافته‌اند و این نکته در بسیاری از موارد اهمیتی هم ندارد؛ ولی در برخی موارد اهمیت می‌یابد و از پی آن، چالش شهری‌سازی این فناوری‌ها به میان می‌آید. شهری‌سازی فناوری می‌تواند چه معنایی داشته باشد؟ شاخصهٔ حیاتی لازمهٔ هر دو [شهرسازی و فناوری] آن است که مخرج مشترکشان شهروندانی باشند که از حق به شهرنشان، از جمله شهر دیجیتالی برخوردارند.

شهرها به طرق مختلف به شهری‌سازی فناوری‌ها تمایل دارند. چراکه استفادهٔ سردستی از یک فناوری نوین در فضای شهری هنوز ممکن نیست؛ بلکه نیازمند اصلاحات و دخل و تصرفاتی و به‌نوعی همان شهری‌سازی آن است. اما نگاهی دقیق‌تر نشان می‌دهد که این تغییرات باید با مشکلات و ریسک‌های محتوم، به‌ویژه خطرات فهرست شدهٔ شرکت‌های بیمه، دست‌وپنجه نرم کنند. پس این حالت فقط یکی از حالات مبهم شهری‌سازی فناوری است و به‌تمامی از منطق ایمنی تبعیت نمی‌کند.

بُعد مهمی از داشتن شهری هوشمند، منبع‌باز کردن طبقی کاملی از سیستم‌هاست- من به‌ویژه به منبع‌باز کردن محله‌ها به‌منظور دستیابی به دانش بخصوص دربارهٔ شهرنشان که در شناخت نقش هر محله در هوشمندسازی کل شهر ریشه دارد علاقه‌مندم. هر شهر نیازمند آن است که اساس اطلاعات محلی خود را چنان سامان دهد که چگونگی بهره‌گیری از مناسب‌ترین تحولات فنی مطلوب، شرایط خود را دریابد. خیلی از شهرهای جهان از این بابت محروم‌اند از همین رو، باید روش‌هایی را برای هوشمند سازی شهرهای خود (در راستای زیست‌محیطی و ارتباطاتی) بیابند که هزینهٔ معقولی داشته باشد و بتواند شهروندان را برای مشارکت در این اقدامات بسیج کند. یکی از خطرات این است که شرکت‌های بزرگ حاکم بر کسب‌وکار شهرهای هوشمند، مایل به فروش سیستم‌های خود هستند و بنابراین آماده‌اند سیاست‌مداران را ترغیب کنند تا به سراغ این گزینه‌های گران‌قیمت بروند که اغلب چندان مفید هم نیستند.

رسیدن به نُه این موضوعات نه‌فقط مستلزم درک ویژگی‌های خاص شهرها، بلکه نیازمند آن است که به خود این موضوعات به‌مثابهٔ یک شهر «نگریسته شود» به‌بیان دیگر، ترجمتی در آبرخود با [تنوع عناصر تشکیل دهندهٔ فضای شهری که تاکنون از به‌کارگیری رویکردی چند ساحتی به مسئله است. جای دیگری این نظریه را با عنوان «شهر حرفی برای گفتن دارد» صورتبندی کرده‌ام[۱۱]. سخن گفتن عنصری اساسی در نظریه‌های مربوط به دموکراسی و سیاست است. این لفظ در مقام یک مفهوم، گستردگی‌ها و فشردگی‌هایی را در دلالت‌های خود از سر گذرانده است. اما دلالت آن تاکنون چنان گستره‌ای نیافته که بخواهد مفهوم سخن گفتن شهر را نیز در برنگیرد. آکاری که سابین در جستار خود انجام داده است]

شهر در این اثر، شریک سخاوتمندی است: جشن‌اندازی را به واقعیت‌های کلان‌تری می‌گشاید که خیلی از آن‌ها غیرشهری‌اند اما در خط سیر خود اکنون در موقعیتی شهری قرار گرفته‌اند. این سنخ از تحلیل ما را از اینکه صرفاً تکنولوژیست‌های ساده باشیم، بازمی‌دارد و یاری می‌دهد که موانع و اختلافاتی که حتی گریبان گیر پیشرفته‌ترین مهندسی یا فناوری‌ها در محیط‌های شهری می‌شوند را ریشت سر بگذاریم.

ساسکیا ساسن
ترجمه: محمدنظرپور